

[Fritze Teisen.]

tænke over, hvorledes det skal gøres, at faa Tid til at overveje de Forslag, som i den Henseende fremsættes af Regeringen. Dette har ikke været muligt i det foreliggende Tilfælde og vil for Landstingets Vedkommende, mener jeg, være fuldkommen udelukket.

I Folketinget har vi da ogsaa erklæret os villige til at forlænge den gældende Kriselov af 23. Juni 1932 for derigennem at skabe Mulighed for en virkelig effektiv Udvalgsbehandling af Lovforslaget i begge Ting og for derigennem tillige at skabe Mulighed for at fremskaffe de Oplysninger, som i alle Tilfælde for mit Parti har en ganske overordentlig stor Værdi, idet vi ikke ønsker, at der vedvarende skal vedtages Lovforslag af katastrofal økonomisk Virkning — hvis vi lægger sammen alt, hvad man har vedtaget i Vinterens Løb, bliver det jo Snese af Millioner —, uden at der gives Rigsdagen Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvorledes Statens nuværende finansielle Situation er og tegner sig i den nærmeste Fremtid. Dette har vore Repræsentanter i Folketinget udtrykkelig fremsat Begæring om under Udvalgsarbejdet, men man har ikke ønsket at svare herpaa. Man har ignoreret dette Krav paa ny, ladet fem være lige. Man har ikke ønsket at give Befolkningen nogen som helst Oplysning om, hvordan det staar til med de Kasser, hvoraf de store Udgifter paa alle mulige Omraader skal udredes.

Vi har ogsaa ønsket, at der virkelig blev Lejlighed til at behandle dette Lovforslag. Vi har ønsket at se paa, om det er retfærdigt, at de Erhverv, hvis Lønninger man har lagt fast, hvor man har hindret enhver Lønnedsættelse, som maa ske kunde have bevirket, at Arbejder af betydelig Art var sat i Gang, ved den ene Lov efter den anden faar paalagt nye Udgifter. Vi ved, at der i Øjeblikket ligger forskellige Lovforslag i Rigsdagen, som hvert for sig paabyrder Erhvervene, Arbejdsløshedsfonden, Udgifter. Vi har ønsket at se nærmere paa disse Forhold; men vi har ikke faaet Lejlighed dertil. Vi har ønsket at se paa, om det er rigtigt, hvad der staar i det Forslag, der er vedtaget af Folketinget — vi har jo endnu ikke en Gang det Forslag, der er vedtaget i Folketinget, og som vi skal behandle her i Tinget; vi har kun Udvalgsbetænkningen og det oprindelige Forslag.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Lovforslaget i den af Folketinget ved-

tagne Skikkelse, som det før blev oplyst fra Formandspladsen, er omdelt forinden Sagens Behandling.

Fritze Teisen: Saa maa jeg beklage, at det ikke er kommet mig i Hænde; det kan jo være, at det er kommet ind under nogle andre Papirer, men jeg har i alt Fald ikke faaet Lejlighed til at se det. Vi maa ogsaa se paa, om det er et rigtigt Princip, at man i Folketinget har forhøjet den Brøk, hvormed Understøttelsen kan udbetales til Ikke-Forsørgere. Jeg tror heller ikke, det er nogen Hemmelighed for denne Sals Medlemmer, at der i mangfoldige Tilfælde ude paa Landet i Øjeblikket er Mangel paa Arbejdskraft, men de unge Mennesker vil ikke tage bort fra Byerne, og de vil ikke tage Arbejde til en forholdsvis ringe Løn; det betaler sig for saa vidt bedre da at tage tilfældigt, højt betalt Arbejde nu og da og saa i øvrigt klare sig med Understøttelse. Spørgsmaalet er, om man ikke burde være blevet staaende i alt Fald for Ikke-Forsørgere ved de Regler, som var foreslaaet i det oprindelige Forslag. Ændringen betyder jo ikke nogen ringe Merudgift — saa vidt jeg kan se en Merudgift paa 1,2 Mill. Kr., hvorfra dog maa trækkes ca. 200 000 Kr., som man maa formode, det Beløb vil udgøre, som de arbejdsløshedsforsikrede selv kommer til at betale gennem de 5 Ø: mere om Ugen. Det vil altsaa sige, at der bliver en Merudgift paa ca. 1 Mill. Kr. i Forhold til det oprindelige i Folketinget forelagte Forslag.

Nu stiller det sig saaledes, at med overordentlig mange af de Love, som er blevet vedtaget i de sidste Aar, og ikke mindst de sociale Love, er det gaaet saadan, at naar Regnskabet skulde gøres op, var der fremkommet en overordentlig stor Merudgift. Jeg har for nylig læst om Vinterhjælpen, at den blev betydelig større, end man havde kalkuleret den til. Jeg ved ikke, om den højtærede Socialminister er i Besiddelse af nogle Oplysninger i saa Henseende; jeg tror, at det ved Behandlingen af denne Sag vilde have sin Interesse at se, om de Kalkuler, man den Gang opstillede, har slaaet nogenlunde til eller er overskredet og overskredet i væsentlig Grad. Thi ogsaa her støtter man sig jo kun til Kalkuler og kan selvfølgelig kun støtte sig dertil. Men Spørgsmaalet er, om man ikke har regnet for snævert, om man kan gaa ud fra, at Arbejdsløsheden vil gaa ned paa den Maade, som man har regnet med ved dette Forslag.